

Det er, som sagt, altsaa kun, naar Tyskibet paa Grund af Is har forladt sin Station, at Flag bliver heist. Naar først den electricke Telegraph bliver anlagt — hvortil Pengene skulle være blevne bevilgede i Sverrig, — og navnlig fra Helsingborg til Gothenborg, da vilde det jo, hvis den svenske Regjering vilde indlade sig derpaa, kunne være meget gavnligt at faae den til at lade heise Flag for at give de Søfarende Underretning om, hvorledes det staar til med Isen i Sundet. — Med Hensyn til det tredie Spørgsmaal, at det ikke skulde være hensigtsmæssigt, at Tyskibene henlægdes her til Kjøbenhavn, da det ikke fuldkommen correct, hvad der er anført, at Tyskibene i Læsøe Rende og ved Trindelen bringes ind til Frederikshavn; thi det er jo kun Tilfældet, naar der ikke er andre, mere nærliggende Stedet, hvor man kan bringe dem ind; Tyskibene ved Knoben, Drogden og Kobbergrunden blive bragte ind hertil Kjøbenhavn. Der er nu anført, at det skulde være uheldigt at lægge dem ind her, fordi de derved vilde komme for sildt ud. Det er en noget vanstelig Sag at afgjøre, og det er derfor bedst at tage den praktiske Erfaring til hjælp. Der er da kun to Nar, i hvilke Tyskibet ved Knoben er kommet for sildt ud; men jeg er overbevist om, at det Samme vilde have været Tilfældet, hvis det havde ligget i Helsingørs Havn; thi det havde da maattet vende tilbage til Helsingør paa Grund af Drivisen; Tyskibene kunne nemlig paa ingen Maade ligge ude, naar der er betydelig Drivis i Rattagattet, da Rjettingerne saa springe; først, naar Isen i det Væsentlige er borte, kommer Tyskibet ud. Det var i de 2 Nar 1845 og 1853, at Tyskibet Knoben kom for seent ud; i 1845 maatte det nemlig vende tilbage paa Grund af Drivisen, og blev da bugseret af et Dampskib fra Helsingør, og i 1853 maatte det vende tilbage paa Grund af haardt Veir. Men, at ville lægge Tyskibene Drogden, Knoben og Kobbergrunden, og navnlig Drogden, op i Helsingørs Havn, det vilde være en meget lang Afvei, og det vilde ogsaa medføre flere Bekostninger for Staten, da den saa skulde betale Havneafgift, hvortil kommer, at, naar Skibene skulle undergaae en Reparation, vil

Kjøbenhavn, hvor det i saa Henseende nødvendige Værker findes, være det hensigtsmæssigste Sted.

Formanden: Jeg maa tillade mig den Bemærkning, at i Reglen vil en saadan Discussion som den, der af den ærede Rigsdagsmand nu er bragt paa Bane, ikke kunne tilstedes under 3die Behandling, idet den jo slutter sig til en bestemt Paragraph i Loven. Den ærede Landstingsmand vil vist erkende, at Enhver maatte have samme Ret som han; og hvis den blev benyttet, vilde man da komme tilbage til hele Paragraphbehandlingen, istedetfor at der nu kun er Spørgsmaal om at forhandle Lovforslaget i dets Heelhed. Naar jeg ikke for yttrede Noget imod, at den ærede Landstingsmand gjorde sin Forespørgsel, da var det, fordi denne grundede sig paa et Forbehold under Sagens foregaaende Behandling.

Kirck: Efter den Erklæring, den høitærede Formand har afgivet, maa jeg ansee min Mund for lukket. Jeg har i rette Tid reist Spørgsmaalene, og jeg kan tilforladelig ikke som Medlem af Thinget gjøre ved, at de høitærede Ministre ikke ere tilstede ved Sagens Behandling paa den Tid, man kan spørge om Sigt og muligen finde sig foranlediget til ved tredie Behandling at stille Ændringsforslag. Det er, som sagt, en plad Umulighed for noget af Thingets Medlemmer at indordne sig derunder. Det gjør mig kun ondt, at det uimodsiget skal staae, som nu blev fremsført; thi jeg skulde nok ved den Smødegaaen, jeg agtede at komme med, have vilst det Arigtige i Fremstillingen.

Finantsministeren: Jeg vil blot tillade mig den Bemærkning, at det ikke har været Ministrene muligt at løse den Opgave, samtidigt at være tilstede i begge Thing.

Kirck: Det er jo kun beklageligt, at Sagen fremkommer paa en Tid, da de ærede Ministre ere tilstede paa et andet Sted. Thingets Medlemmer kunne ikke tie stille. Det er ikke muligt for mig idetmindste, naar Noget ligger mig paa Hjerte, naar Noget er mig magtpaaliggende, som er vigtigt for det Heles Vel, da at tilbageholde mine Ættringer her i Thinget. Det skal jeg aldrig gjøre, saalange jeg har Sæde her i Thinget; men paa den anden